

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **V. K.**, zast. JUDr. Jitkou Třeštíkovou, advokátkou se sídlem Strakonice, Velké nám. 45, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, se sídlem Praha 6, Tychonova 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí místopředsedy vlády a ministra obrany ze dne 15.6.2010, č.j. 724-8/2010-1140,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí místopředsedy vlády a ministra obrany (dále jen žalovaný), kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí ministra obrany o odnětí vojenské hodnosti č.j. 724-5/2010-1140 ze dne 6.5.2010, jímž byla žalobci podle § 21 odst. 1 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vojácích „), odňata vojenská hodnost rotmistr, za úmyslné zvlášť závažné porušení služebních povinností stanovených v § 48 odst. 1 písm. f) zákona o vojácích. Dnem doručení napadeného rozhodnutí zanikl žalobci podle § 18 písm. c) a § 21 odst. 3 zákona o vojácích služební poměr vojáka z povolání, podle § 21 odst. 1 téhož zákona mu přísluší hodnost vojín, a dnem následujícím po dni doručení tohoto rozhodnutí byl žalobce zařazen do zálohy.

V podané žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nemá oporu v našem právním řádě. Rozhodnutí zásadním způsobem zasahuje do práv žalobce, neboť v konečném důsledku ho kromě degradace vykazuje ze služebního poměru u Armády České republiky a

žalobce tak ztratil možnost zaměstnání, ale i další výhody materiálního zabezpečení. Jednalo se již o druhé rozhodnutí žalovaného ohledně degradace žalobce, když předchozí rozhodnutí bylo zrušeno rozkladovou komisí, a to jejím rozhodnutím ze dne 4.5.2010.

Žalobce dále vznesl procesní námitky a tvrdil, že je odůvodnění žalovaného rozhodnutí do jisté míry zmatečné a některé věty tak rozvětvené, že velmi těžko dávají smysl i po několikerém předčtení. Rozhodnutí by mělo být důvěryhodné a přesvědčivé, což v tomto případě neplatí, neboť bylo vydáno po dvou dnech poté, co rozkladová komise předchozí rozhodnutí zrušila. V žalovaném rozhodnutí jsou dále použity celé pasáže odůvodnění zrušovacího rozhodnutí rozkladové komise. Odůvodnění rozhodnutí rovněž obsahuje úvahy ohledně subjektivní stránky, např. úvahy o lhostejnosti, které zcela nekorespondují s právní teorií i právní praxí, další teoretické úvahy ve vztahu k subjektivní stránce ve vztahu k žalobci, který je hodnocen jako průměrně vzdělaný a závěry jsou pak činěny, aniž by byly pro rozhodnutí opatřeny podklady.

Žalobce neměl možnost se k věci vyjádřit a jen velmi těžko lze pak hodnotit subjektivní stránku. Před rozhodnutím nebyly opatřeny ani podklady týkající se vlastního průběhu plaveckého přezkoušení, zda a jaká veřejnost a v jakých místech se na plaveckém stadionu nacházela. V odůvodnění jsou také výtky spočívající v tom, že pochybením žalobce bylo, že si neopatřil vhodný plavecký úbor, který by zakryl tetování na jeho těle a předmětný prsten mohl odložit v šatně plaveckého stadionu. Z průběhu trestního řízení vyplývá, že předmětného prstenu si všimli policisté teprve na policejní služebně poté, co byly pořízeny fotografie a teprve z těchto fotografií zjistili, jaký prsten to na krku vlastně má. Pokud jde o plavecký úbor, bylo by asi vhodné, aby bylo dáno poučení, jaký plavecký úbor by byl vhodný a zda bylo vůbec reálné si jej opatřit. Skutečnost, že se žalobce s nezakrytým tetováním i s prstenem pohyboval v prostorách plaveckého stadionu objektivně svědčí spíše o tom, že se v žádném případě nehodlal svým jednáním dopouštět něčeho protiprávního.

Ve výrokové části je popis skutku formulován složitě a kostrbatě a zmíněné ust. § 48 odst. 1 písm. f) zákona o vojácích není řádně aplikováno. Jednání bylo omezeno časem 14:30- 15:15 hod. během služební tělovýchovy, žalobce nebyl mimo službu a nebylo tak nutné se zabývat úvahami o tom, zda ohrozil vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil. Dle žalobce zbývá jen posouzení, zda dodržel při výkonu služby právní předpisy, mezinárodní právo válečné, humanitární, mezinárodní smlouvy a rozkazy nadřízených. Žalovaný měl ve výrokové části uvést konkrétní právní předpis českého práva, konkrétní právní předpis mezinárodního práva válečného a humanitárního či konkrétní mezinárodní smlouvu, když žalobci není kladeno, že nedodržel rozkaz nadřízeného. Žalovaný pouze v části odůvodnění, která se nevztahuje k porušení konkrétní povinnosti, uvedl právní předpis, a to dohodu o stíhání a potrestání hlavních válečných zločinců evropské Osy zveřejněné ve sbírce zákonů č. 164/1947. Tato dohoda však absolutně nestanoví povinnosti, které by měl dodržovat právě žalobce a týká se realizace úmyslu Spojených národů postavit válečné zločince před soud a též obsahuje statut Mezinárodního vojenského soudního dvora a procesní postup při stíhání a souzení válečných zločinců. Má-li být tedy žalobce degradován za úmyslné závažné porušení služebních povinností, pak měl žalovaný uvést, jakou povinnost porušil, tedy jakou povinnost stanovenou jakým předpisem či smlouvou, neboť nestačí pouhý odkaz na výše zmíněné ustanovení jako takové.

Žalovaný podklady pro své rozhodnutí čerpal především ze spisu Policie ČR SKPV Strakonice č.j. KRPČ-79-5/TC-2010-020771 a neobstaral si žádné další důkazy a následně se snažil odůvodnit své rozhodnutí, s odůvodněním však nelze souhlasit. Především neodpovídá našemu právnímu řádu, že „veřejné užívání symbolů zločinecké organizace je právním řádem České republiky zakázáno, neboť tyto organizace propagují nebo podporují hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod člověka anebo hlásají národnostní rasovou,

náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob“. Ne každé veřejné nošení takovýchto symbolů je totiž zakázáno, je trestným činem, event. důvodem pro propuštění ze služebního poměru. Rovněž žalobce nesouhlasí s tvrzením, že znaky, symboly nebo erby mohou vyjadřovat i myšlenky, jejichž šíření je v rozporu s právním řádem ČR. Žalovaný ve svém výkladu naprosto pomíjí základní práva občanů naší republiky zakotvené v Ústavě a Listině základních práv a svobod, především svobodu projevu a svobodu myšlení. Žalovaný vycházel z naivní představy, že každé užití symbolu, které může mít spojitost s nacizmem, je závadové a mýlí se také, pokud považuje za nezákonné veřejnou prezentaci takových symbolů. Např. Vydavatelství Naše vojsko vydalo knihu zabývající se historií druhé světové války, jejímž ústředním motivem na přebalu je obrovský hákový kříž, prodeji jsou DVD zabývající se tématem druhé světové války a fašistického Německa a vesměs jsou přebaly těchto desek opatřeny výrazným hákovým křížem, dle názoru žalobce naprosto zbytečně a přesto není užití takového symbolu trestné. Tyto důkazy jsou obsaženy v trestním spise a žalobce je navrhl provést jako důkaz. K tomu žalobce odkázal na odůvodnění zprošťujícího rozsudku Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 2.6.2010, č.j. 18T 12/2010-138, ve kterém je mj. uvedeno, že žalobce se nemohl dopustit trestného činu podpory a propagace hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka dle § 260 odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009, neboť tím, že měl na zádech vytetován nápis a na krku prsten se symboly jednotek SS, v žádném případě dle názoru Okresního soudu ve Strakoniciích nepodporoval ani nepropagoval hnutí. V žalobcově jednání chybí alespoň minimální míra aktivního jednání. Tento soud dospěl i k závěru, že žalobce nespáchal ani trestný čin podpory a propagace hnutí dle ust. § 216 trestního zákona účinného do 31.12.2009 a uvedl, že ne každé nošení neonacistických symbolů je trestné.

Podle žalobce je žalované rozhodnutí nezákonné, nezákonným způsobem zasáhlo do jeho práv, svým jednáním nenaplnil podmínky pro užití ust. § 19 odst. 1 písm. i) zákona o vojácích ani ust. § 48 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

Žalobce žádal, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Konstatoval, že požadavky na morální kvality vojáka zakotvuje také Rozkaz ministra obrany č. 54/2002 Věstníku MO „Slib a Kodex etiky vojáka z povolání a vojáka v aktivní záloze dobrovolné“ (dále jen „Kodex etiky vojáka“). Dle čl. 5 Kodex etiky vojáka upravuje tradiční vojenské hodnoty, které má každý voják z povolání ctít a vytvářet tím základ pro vybudování a udržení důvěry veřejnosti v Armádu České republiky. Jednou z uvedených hodnot je mj. také čest, kdy se má voják z povolání ztotožňovat se skupinovými, tedy vyššími hodnotami. Ve smyslu čl. 6 je pak účelem Kodexu etiky vojáka podporovat žádoucí chování vojáků. Žalobce svým jednáním zvláště hrubým způsobem ohrozil vážnost a důvěryhodnost Armády ČR a hodnot jí uznávaných, mezi něž rozhodně nepatří jakékoliv užívání symbolů německé Třetí říše a vojsk SS vojáků z povolání. Argumentaci žalobce o motivaci při výběru výše uvedeného tetování s odkazem na obdiv k vojenské disciplíně a hrdosti panující v německé armádě, zejména vojsku SS, úzce svázaném s ideologií a režimem německé Třetí říše, a důvodu nošení prstenu vojsk SS, u kterého v průběhu trestního stíhání odmítl uvést, od koho jej získal, a jako důvod uváděl, že se jedná o vzpomínku na jeho zemřelého otce, považoval žalovaný za účelovou.

Žalobce si jako osoba věnující se historii 2. světové války musel být vědom hesla, které si nechal vytetovat na záda, a jeho používání jednotkami vojsk SS. Stejně tak si musel

být vědom i závadnosti symboliky na prstenu a jeho účelu jako mimořádného ocenění vojáků jednotek SS, o čemž mj. svědčí i vyryté věnování s podpisem velitele vojsk SS Heinricha Himmlera. Současně je všeobecně známou skutečností, že symboliku německé Třetí říše a vojsk SS hojně využívají nyníjší krajně pravicové neonacistické a neofašistické organizace a hnutí. Existenci a nošením výše uvedeného tetování a prstenu tak žalobce zvláště hrubým způsobem ohrozil vážnost a důvěryhodnost Armády České republiky. Při hodnocení intenzity škodlivosti jednání žalobce je třeba přihlídnout k tomu, že si tetování i prsten opatřil již několik let před předmětnou událostí, navíc po jeho zhotovení absolvoval misi KFOR v Kosovu. Jeho jednání je proto neslučitelné s hodnotami všeobecně zastávanými nejen příslušníky Armády ČR, ale i celou společností.

Pokud žalobce odůvodňuje svůj žalobní návrh mj. také tím, že v době konání přezkoušení z plavání byl ve službě, a nelze tedy dle jeho názoru aplikovat ust. § 48 odst. 1 písm. f) zákona o vojácích, pak z tohoto ustanovení jednoznačně vyplývá, že voják je povinen nejen při plnění služebních úkolů, ale i v době mimo službu, počínat si tak, aby svým jednáním neohrozil vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil. Je jednoznačný zájem na příkladnosti jednání a vystupování vojáků z povolání nejen po dobu výkonu služby, ale i mimo službu při kontaktu s veřejností. Rozhodující tak při posuzování jednání není, zda k ohrožení vážnosti a důvěryhodnosti ozbrojených sil fakticky došlo, ale již samotný charakter a závadnost jednání vojáka z povolání způsobilého ohrozit vážnost a důvěryhodnost Armády ČR.

K argumentaci dosud nepravomocným rozsudkem Okresního soudu ve Strakonicih č.j. 18T 12/2010-138 ze dne 2.6.2010, kterým byl žalobce zproštěn obžaloby pro podezření ze spáchání trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle ust. § 260 odst. 1 trestního zákona, ve znění účinném do 31.12.2009, uvedl, že důvodem zániku služebního poměru žalobce nebylo probíhající trestní řízení pro podezření ze spáchání tohoto trestného činu, nýbrž závadnost jeho jednání, zakládající důvod pro odnětí hodnosti pro zvláště hrubé porušení služebních povinností ve smyslu ust. § 48 odst. 1 písm. f) zákona o vojácích.

Námítku údajné provokativnosti jednání Vojenské policie v souvislosti s konáním přezkoušení z plavání považoval žalovaný za nedůvodnou, neboť z přítomnosti příslušníků Vojenské policie, zvláště v případě, konalo-li se přezkoušení z plavání v plaveckém stadionu ve Strakonicih jako veřejné přístupném zařízení, nelze dovozovat jakýkoliv projev provokace, ale plnění úkolů uložených Vojenské policii zákonem č. 124/1992 Sb., o vojenské policii.

Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. K návrhu žalobce soud provedl důkaz rozsudkem Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 12.5.2011, č.j. 18T 12/2010-190 v právní moci dne 28.5.2011 tak, jak je založeno na č.l. 25-28 soudního spisu. Ostatní důkazy soud neprováděl, neboť je pro posouzení právní otázky považoval za nadbytečné.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonností, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 21 odst. 1, 3 zákona o vojácích z povolání v rozhodném znění hodnost se odejme vojákovi za úmyslné zvlášť závažné porušení služebních povinností. Vojákovi, kterému byla hodnost odňata, přísluší hodnost vojín. (3) Dnem odnětí hodnosti zaniká vojákovi služební poměr.

Podle ust. § 48 odst. 1 písm. f) téhož zákona voják je povinen dodržovat pravidla služební zdvořilosti a chovat se i mimo službu tak, aby neohrozil vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil, dodržovat při výkonu služby právní předpisy, mezinárodní právo válečné a humanitární, mezinárodní smlouvy a rozkazy nadřízených.

Podle ust. § 18 písm. c) téhož zákona služební poměr vojáka zaniká odnětím hodnosti.

Podle ust. § 19 odst. 1 písm. i) téhož zákona voják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud se stal členem politické strany, politického hnutí nebo odborové organizace.

Podstatou sporu je posouzení, zda je jednání žalobce, kdy jako voják z povolání během služební tělovýchovy organizované za účelem přezkoušení příslušníků vojenského útvaru 4312 v plavání dne 26.11.2000 v době mezi 14:30-15:15 hod. ve vnitřních prostorách plaveckého stadionu ve Strakonicih v ulici Křemelce 512 měl po dobu pobytu na krku zavěšen řetízek s prstenem z bílého kovu, na němž byl vyobrazen symbol SS Totenkopf (smrtihlav), tzv. runy (runové znaky) a pravotočivou lomenou svastiku (hákový kříž), a na horní polovině odhalených zad měl tzv. švabachovým písmem vytetované heslo vojsk SS „Meine Ehre heißt Treue“ v překladu „Věrnost je mou ctí“ s železným křížem uprostřed textu, úmyslným, zvlášť závažným porušením služebních povinností ve smyslu § 21 odst. 1 zákona o vojácích či nikoliv.

Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost žalovaného rozhodnutí s tím, že zásadním způsobem zasahuje do jeho práv, neboť v konečném důsledku vede k jeho degradaci a vykázání ze služebního poměru, žalobce tak ztrácí možnost zaměstnání i další výhody materiálního zabezpečení. Tvrdil, že nenaplnil podmínky pro užití ust. § 19 odst. 1 písm. i) zákona o vojácích ve spojení s ust. § 48 odst. 1 písm. f) téhož zákona. Armáda, na místo toho, aby řešila mnohem závažnější problémy, vytvořila kauzu, kterou medializovala, aniž by si obstarala potřebné podklady a na tyto řádně aplikovala právní řád, vyčkala pravomocného rozhodnutí soudu ve věci trestního stíhání žalobce, nezjistila řádně skutkový stav, přičemž se jedná již o druhé rozhodnutí žalovaného, které není důvěryhodné a přesvědčivé, neboť bylo vydáno po dvou dnech poté, co bylo předchozí rozhodnutí zrušeno, přičemž v žalobou napadeném rozhodnutí jsou užity celé pasáže odůvodnění původně zrušeného prvostupňového rozhodnutí. Žalobce rovněž uplatnil procesní námitky proti výroku a odůvodnění žalovaného rozhodnutí, kdy k jeho výrokové části namítal, že ust. § 48 odst. 1 písm. f) zde není řádně aplikováno, žalovaný by měl ve výrokové části uvést konkrétní právní předpis českého právního řádu, mezinárodního práva, válečného a humanitárního, konkrétní mezinárodní smlouvu. Takovýto konkrétní předpis ve výrokové části uveden není, v odůvodnění žalovaný poukazuje na dohodu o stíhání a potrestání hlavních válečných zločinců evropské osy, zveřejněnou ve Sbírce zákonů pod č. 164/1947, ale je to v části, která se vůbec nevztahuje k porušení konkrétní povinnosti. Uvedená dohoda absolutně nestanoví povinnosti, které by měl dodržovat právě žalobce a týká se realizace úmyslu spojených národů postavit válečné zločince před soud, též obsahuje statut mezinárodního vojenského soudního dvora a procesní postup stíhání a souzení válečných zločinců. Podle žalobce by mělo být konkrétně uvedeno, jakou konkrétní povinnost, plynoucí z konkrétního právního předpisu či smlouvy, porušil. Žalovaný v odůvodnění použil podklady ze spisu Policie ČR,

SKPV Strakonice č.j. KRPC-79-5/TČ-2010-020771 (dále též trestní spis). K tomu žalobce zdůraznil, že ne každé veřejné nošení symbolu zločinecké organizace je zakázáno, je trestním činem, event. důvodem pro propuštění ze služebního poměru. Za nepravdivé považoval i tvrzení žalovaného, že znaky, symboly nebo erby mohou vyjadřovat i myšlenky, jejichž šíření je v rozporu s právním řádem ČR. Žalovaný svým postupem pomíjí základní práva občanů ČR zakotvené v Ústavě a v Listině základních práv a svobod a to zejména svobodu projevu, svobodu myšlení. Žalobce se žádné trestné činnosti nedopustil a je třeba zkoumat, zda byly dány jiné důvody pro propuštění ze služebního poměru v souvislosti s jeho degradací. Výklad žalovaného je však zmatečný. Nebylo zjištěno, že by se žalobce stal členem politické strany, politického hnutí nebo odborové organizace a jde tedy o posouzení, zda žalobce podporoval, propagoval nebo sympatizoval s hnutím, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásá národní, náboženskou nebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Žalovaný neprovedl téměř žádné dokazování, omezil se jen na trestní spis, na jednání žalobce aplikuje nedostatečným způsobem právní řád ČR a vychází z naivní představy, že každé užití symbolu, která může mít spojitost s nacismem, je závadové. Žalovaný se rovněž mylí, pokud považuje za nezákonnou veřejnou prezentaci takových symbolů. K tomu žalobce poukázal na to, že v tržní síti většiny maloobchodních prodejen s potravinovým zbožím jsou k prodeji DVD, která se zabývají tématem 2.sv.války a fašistického Německa, když vesměs jsou přebaly těchto desek opatřeny velmi výrazným hákovým křížem, a přesto není takové užití symbolu trestné. Dále poukázal na to, že vydavatelství Naše vojsko vydalo knihu zabývající se historií 2.sv.války, jejímž ústředním motivem na přebalu je opět obrovský hákový kříž. Tyto důkazy jsou předloženy v trestním spise. Dále žalobce poukázal na odůvodnění zprošťujícího rozsudku OS ve Strakonici ze dne 2.6.2010, č.j. 18T 12/2010-138. Úvahy žalovaného ohledně subjektivní stránky, tedy vnitřního vztahu jednatelů osoby k jednání jako takovému, jsou velmi odvážné a zcela nekorespondují s právní teorií a praxí, žalobce je hodnocen jako průměrně vzdělaný a závěry jsou činěny, aniž by byly pro rozhodnutí opatřeny podklady. Žalobce se neměl k věci vyjádřit, nebyly opatřeny ani podklady týkající se vlastního průběhu plaveckého přezkoušení, nebylo zjištěno, zda a jaká veřejnost, v jakých místech se na plaveckém stadionu nacházela. Poukazoval nato, že prstenu si všimli policisté až na policejní služebně poté, co byly pořízeny fotografie. Pokud jde o plavecký úbor, není zřejmé jaký plavecký úbor by byl vhodný a zda by bylo vůbec reálné si jej opatřit. Skutečnost, že se žalobce s nezakrytým tetováním i s prstenem pohyboval v prostorách plaveckého stadionu objektivně svědčí spíše o tom, že se žalobce v žádném případě nehodlal svým jednáním dopouštět ničeho protiprávního. Popis skutku provedený žalovaným je složitý a kostrbatý.

K tomu z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, písemného vyjádření žalovaného k podané žalobě a provedeného důkazu vyplynulo, že se žalobce jako rotmistr Armády ČR, zařazený u vojenského útvaru 4312 Strakonice (dále též VÚ), dne 26.11.2009 v době mezi 14:30 až 15:15 hod. během služební tělovýchovy, organizované za účelem přezkoušení příslušníků VÚ v plavání, pohyboval v plaveckém úboru ve vnitřních prostorách plaveckého stadionu ve Strakonici a měl po dobu pobytu na krku zavěšen řetízek s prstenem z bílého kovu (dále též prsten), na němž je vyobrazen symbol SS Totenkopf (smrtihlav) s tzn. runy (runové znaky) a pravotočivou lomenou svastikou (hákový kříž) a na horní polovině odhalených zad tzv. švabachovým písmem vytetované heslo vojsk SS „Meine Ehre heißt Treue“ (v překladu Věrnost je mou ctí) s železným křížem uprostřed textu (dále též tetování) v době, kdy se v prostorách bazénu nacházeli další příslušníci Armády ČR a běžní občané (informační zpráva pro ministra obrany ze dne 25.2.2010, č.j. 155/2010-14, usnesení Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, územní odbor SKPV Strakonice ze dne 7.1.2010, č.j. KRPC-79-5/KČ-2010-020771 o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu).

V rámci trestního řízení podal žalobce *vyjádření*, z něhož vyplynulo, že se předmětného dne v odpoledních hodinách účastnil plaveckého výcviku v krytém bazénu ve Strakonici, který byl organizován pro jeho vojenský útvar. Pro výcvik byly vyhrazeny tři plavecké pruhy, přičemž zbylá část bazénu byla využívána veřejností. Při konání výcviku byl vyzván vojenskou policií, aby se vyjádřil k tetování na svém těle, konkrétně k tetování na zádech, a sice heslu „Meine Ehre heißt Treue“, pod nímž je vyobrazeno letadlo BFME 109 s lebkou v letecké kukle, dále pak tetování na předloktní pravé ruky, kde má okřídleného hada a k tetování na rameni levé ruky, kde má lebku s kosou. Uvedl, že tetování si nechal zhotovit v tetovacím studiu, jehož název nebude uvádět, a to v průběhu předešlých 9 let. Tetování na rameni má z roku 2000, kdy byl v Makedonii, tetování na zádech má z roku 2007, kdy si jej nechal zhotovit před odjezdem na misi do Kosova. Pokud jde o nápis na zádech, uvedl, že se jedná o heslo německé armády v překladu „má čest se nazývá věrnost“. Heslo si nechal vytetovat proto, že se mu líbí disciplína a vše kolem německé armády, neboť podle jeho názoru značí nějakou hrdost, ale ne k nacismu. Švabachovým písmem si nechal nápis vytetovat z důvodu, že se mu líbí styl písma. Uvedl, že není v žádném extrémistickém hnutí a že se ve velké míře zajímá o vojenskou techniku 2.sv.války a o suvenýry, jenž jsou s tímto spojeny. Pokud jde o prsten, který dobrovolně vydal vojenské policii, uvedl, že jej má asi 3 roky, obsahuje svastiku, propagující německou armádu 2.sv.války, k tomu, jak jej získal, se nebude vyjadřovat. Dne 26.11.2009 se žalobce dobrovolně podrobil prohlídce těla, při které bylo zjištěno a zadokumentováno, že má na krku zavěšen řetízek s prstenem z bílého kovu, po obvodu v pořadí vyobrazeno „lebka (Totenkopf)“, „ger-rune (opfer-rune či eif-rune)“, „hákový kříž (pravotočivá lomená svastika)“, „hellszeichen“, „hagal-rune“ a „ger rune (nebo opfer-rune či elf-rune)“. V horní části zad má nápis „Meine Ehre heißt Treue“ (psáno tzv. švabachem) uprostřed nápisu hákový kříž. Na pravém předloktí okřídleného hada s vyplazeným rozeklaným jazykem, na levém rameni lebku v kápi s kosou, za ní měsíc se 4 netopýry.

V průběhu trestního řízení byl dále opatřen *znalecký posudek* z oboru kriminalistika se specializací společenská závadnost textu a zástupné symboly pro obor sociální vědy se specializací politologie, extremismus a terorismus. K jednotlivým vyobrazením z posudku vyplynulo, že nápis „Meine Ehre heißt Treue“ (psáno tzv. švabachem) je heslem vojsk SS, vojsk k hitlerovské Německé třetí říši, tedy nesporně organizace prokazatelně popírající a porušující lidská práva a svobody. Toto heslo bylo pak konkrétním heslem vojsk SS. Heslo je v současné době používáno soudobými organizacemi a hnutími, hlásícími se k neonacismu a neofašismu. Skutečnost, že heslo je provedeno tzv. švabachem, je pak v relaci s aktivitami soudobých hnutí a skupin hlásajících se k neonacismu, kdy tyto skupiny velmi často užívají germanismů a v psaných projevech pak švabach či tzv. runové písmo. Zcela v relaci je pak prsten, resp. jeho symbolické zobrazení, kdy se jedná v pořadí o „lebku (Totenkopf)“, „ger-rune (nebo opfer-rune či eif-rune)“, „hákový kříž (pravotočivá lomená svastika)“, „hellszeichen“, „hagal-rune“ a „ger rune (nebo opfer-rune či elf-rune)“, to vše v okolí lístku neustanoveného stromu. Dále se znalec vyjádřil k jednotlivým symbolům, jak byly užívány v historii a jaký význam mají v současnosti. Mimo jiné uvedl, že mytologické zakotvení idejí, včetně projevu písemné povahy, ve formě runových znaků a symbolů spolu se zbraňovým a uniformním fetišizmem je jedním z nosných vnějších projevů ideových programů současné neonacistické a neofašistické scény a doplňuje obraz, kdy z kurzu propagace a glorifikace vojsk Německé třetí říše, zejména SS, a obecně diskurzu podpory a propagace hnutí směřujících k porušování a popírání práv a svobod člověka. Hákový kříž byl hojně užívaným symbolem Německé třetí říše, byl užíván i některými ultrapravicovými ozbrojenými jednotkami v Německu po ukončení 1.sv.války, dne 7.8.1920 byl opět zvolen jako symbol NSDAP a později se stal v různých souvislostech symbolem nacistického Německa. Ze závěru znaleckého posudku pak vyplynulo, že nápisy a vyobrazení na těle žalobce a jeho

prsten obsahují obdiv, oslavu a propagaci hnutí prokazatelně směřujících k potlačení práv a svobod člověka a hlásajících rasovou, náboženskou a třídní zášť a zášť k jiné skupině osob. Některé ze symbolů obsahují závadový diskurs, jsou otevřené a neskryté a některé zřetelně srozumitelné i laické veřejnosti. Jiné symboly jsou charakteru vícevrstevné symboliky, která je však jednoznačně a nepochybně identifikovatelná a jedná se tak o ucelený obraz vyjadřující závadový diskurs výše uvedené ideologie hnutí. Symbolika a texty na těle žalobce, jakož i prsten s posuzovanou symbolikou, není možno užít k jiným účelům, než k projevům obdivu, oslavy a propagace hitlerovského Německa, resp. jeho vojsk, zejména SS.

Ve věci byl opatřen písemný *seznam příslušníků VÚ*, kteří se dne 26.11.2000 zúčastnili přezkoušení z plavání, *osobní charakteristika žalobce* jako vojáka z povolání a vyjádření vojáků z polání, zařazených u VÚ, kteří se inkriminovaného dne účastnili přezkoušení z plavání (usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 7.1.2010).

Součástí spisového materiálu je *fotodokumentace* prstenu a tetování, *osobní karta* žalobce jako vojáka z povolání u VÚ, z níž vyplývá, že byl několikrát zařazen na zahraniční misi a to v letech 1995-2009. Podle záznamu o odměnách a trestech byl žalobce opakovaně odměněn za plnění služebních úkolů, nebyl trestán služebním funkcionářem, v posledním roce trvání služebního poměru, tj. v roce 2009, je celkový stupeň hodnocení úspěšnosti vojáka 2, tj. že své úkoly plní průměrným způsobem, výkon je v souladu s požadavky kladenými na výkon služby hodnoceného, jako výrazná charakteristika je uvedeno, že se jedná o vynikajícího sportovce, byl doporučen ponechat v současném služebním zařazení (řidič-strojník dopravního družstva) z důvodu všestranného rozvoje jeho plnění služebních úkonů.

Podle obsahu spisového materiálu a důkazu, provedeného u ústního jednání dne 18.9.2013 byl žalobce obžalován pro trestný čin podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1 trestního zákoníku účinného do 31.12.2009 a souzen u Okresního soudu ve Strakonici. U hlavního líčení vypověděl, že text objevil na internetu, kde se však nedočel, že se jedná o heslo jednotek SS, nápis byl psaný švabachem a pod tím byl uveden překlad „ má čest se nazývá věrnost“, text se mu líbil, nechal si jej proto v roce 2007 vytetovat na záda, nechtěl propagovat myšlenku nacismu či podobného hnutí. K prstenu dodal, že ho dostal od svého otce, sám je sběratelem reálií, jak bývalého Sovětského svazu, tak německého wehrmachtu. Byl si vědom, že prsten patří jednotkám SS, na krku ho nosil nárazově, měl pro něho jiný význam, jednalo se o vzpomínku na otce, který zemřel. Nehlásí se k žádnému hnutí, nikdy nebyl na setkání nacistů či anarchistů, v době pořizování tetování neměl žádné vědomí o tom, že heslo patří jednotkám SS, nezajímá se o extremismus, s jednotkami SS se neztotožňuje, jejich myšlenky nepropaguje. Poté, kdy zjistil, že je heslo závadové, nechal si jej opravit. Nikdy se nezúčastnil žádné aktivity dělnické strany. Heslo se žalobci skutečně líbilo, nevidí na ctnosti nic špatného, obdobné heslo použil významný politik do médií a nic se nestalo, nikomu svým jednáním neublížil, nikoho k ničemu nenabádal, ve věci se cítí nevinný. Prsten měl v předmětný den u sebe, nebylo to tak, že by si ho vzal právě na plavecký stadion, v současné době nosí prsten se symbolem NATO, byť NATO neuznává, jedná se o památku na dalších 50 vojáků, se kterými sloužil v Kosovu. Po dobu 13 let sloužil v armádě, účastnil se 4 misí a nikdy ho nenapadlo v minulosti, že by bojoval a riskoval svůj život za jednotky SS nebo nějaké jiné složky, vždy to bylo za Českou republiku. Své povinnosti si plnil dobře i tím, že se řídil heslem, že jeho ctností je věrnost, v žádném případě ale ne v duchu nacistického hesla. Vždy zastával myšlenku, že je všechno třeba řešit v míru (obžaloba podána dne 1.2.2010, prvním rozsudkem OS ve Strakonici byl žalobce dne 2.6.2010 obžaloby zproštěn, Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 5.10.2010, č.j. 4To 608/2010-146 k odvolání státního zástupce napadený rozsudek v plném rozsahu zrušil a vrátil soudu I. stupně s tím, že se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, rozsudkem

OS ve Strakonících ze dne 12.5.2011, č.j. 18 T 12/2010-190 v právní moci dne 28.5.2011 byl žalobce obžaloby zproštěn z důvodů níže uvedených).

Shora citovaným rozsudkem OS ve Strakonících (dále též OS) ze dne 12.5.2011, č.j. 18T 12/2010-190 byl žalobce obžaloby zproštěn. V odůvodnění vyšel OS ve Strakonících z nepochybných zjištění, že žalobce měl předmětný den na svém těle shora označené tetování a na krku zavěšen prsten s evidentní symbolikou nacismu. Prsten má průměr 2,5 cm, široký je cca 7 mm a závadové znaky jsou o velikosti cca 7 mm. S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti OS dospěl k závěru, že jednání žalobce není společensky škodlivé, nebyl zjištěn jediný poznatek, že by sympatizoval se závadovým hnutím, ony nacistické symboly uvedené na prstenu jsou tak malé velikosti, že pro osoby, které by nestály v bezprostřední blízkosti obžalovaného, by byly obtížně čitelné. Výslechem dalších profesionálních vojáků OS zjistil, že tyto osoby si nevšimly ničeho závadového, nikdo z nich nespojoval tetování ani prsten zavěšený na řetízku s nacismem, žalobce nepovažoval předmětný prsten za na tolik závadový, aby jej před vojenskou policií schovával a zapíral, nebezpečnost jednání, spočívající ve vytetovaném hesle a zavěšeném prstenu, je menší než nepatrná, nejedná se o trestný čin. Heslo, které měl obžalovaný vytetované na zádech, a to i v kombinaci s bojovým letadlem užívaným nacistickým Německem, je pro laiky v dnešní době obtížně čitelné, laickou veřejností nespojované se symbolikou nacismu. Žádný z profesionálních vojáků neznal význam tohoto hesla a nespojoval jej s nacismem, a to i v kombinaci právě z předmětným letadlem.

S výjimkou posledně citovaného rozsudku OS ve Strakonících, který byl vyhlášen až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, správní orgán I. stupně vyšel z uvedených podkladů a rozhodl ve věci 17.3.2010, č.j. 724/2010-1140 (dále též původní prvostupňové rozhodnutí) tak, že podle § 21 odst. 1 zákona o vojácích žalobci odňal vojenskou hodnost rotmistr z důvodu porušení § 48 odst. 1 písm. f) téhož zákona s tím, že podle § 18 písm. c) a § 21 odst. 3 citovaného zákona mu zaniká služební poměr vojáka z povolání a podle § 21 odst. 1 téhož zákona mu přísluší hodnost vojín. Dnem následujícím po doručení rozhodnutí byl žalobce zařazen do zálohy.

Na základě podaného rozkladu (ze dne 30.3.2010), kde žalobce argumentoval obdobně jako v podané žalobě, bylo původní prvostupňového rozhodnutí z procesních důvodů zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 4.5.2010, č.j. 724-3/2010-1140 (usnesení rozkladové komise ze dne 21.4.2010, č.j. 724-1/2010-1140-ROZ-KOM) pro nepřezkoumatelnost s tím, že odůvodnění rozhodnutí má poskytnout ucelenou a nerozpornou skutkovou a právní oporu samotného výroku, nelze připustit pouhý výčet právních předpisů, nelze připustit ani jen výčet pokladů použitý pro rozhodnutí, je třeba uvést úvahy, kterými se správní orgán řídil při výkladu právních předpisů, zhodnotit podklady, úvahy nemohou být pouze obecné a nekonkrétní, musí být logicky uspořádány, rozhodnutí má přesně popisovat skutkový děj a má logicky uspořádat obsah tak, aby byl způsobilým k přezkumu. Současně ale zrušující správní orgán vyslovil, že přecházející postup správního orgánu prvního stupně byl legální, nejde o rozhodování o přestupku, tj. o vině a trestu, nové rozhodnutí lze za uvedených podmínek vydat, neboť je nepochybné, že se žalobce předmětného závadového jednání nejméně v jednom případě dopustil a příslušnému služebnímu orgánu je znám takový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro vydání rozhodnutí o odnětí hodnosti bez předchozího řízení. Podle zprávy rozkladové komise ministra obrany (informační zpráva ze dne 28.4.2010) byl ministr upozorněn nato, že lhůta pro nové rozhodnutí podle § 21 odst. 1 zákona o vojácích uplyne dne 26.5.2010 a bude proto vhodné obě rozhodnutí vydat souběžně v co nejkratším čase, nejpozději do 7. května, kdy uplyne zákonem stanovená lhůta pro rozhodnutí o rozkladu. Na to vydal žalovaný shora zmíněné rozhodnutí ze dne 4.5.2010, č.j. 724-3/2010-1140 (dále též předchozí druhostupňové rozhodnutí), kterým na doporučení rozkladové komise původní prvostupňové rozhodnutí ze

shora uvedených důvodů zrušil. Nové prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 6.5.2010 pod č.j. 724-5/2010-1140, kde správní orgán, vázán právním názorem žalovaného v předchozím druhostupňovém rozhodnutí, popsal skutkový stav a uvedl důvody, pro které považuje postup podle § 21 odst. 1 zákona o vojácích ve spojení s § 48 odst. 1 písm. f) citovaného zákona za zákonný. Ve výroku velmi podrobně popsal jednání žalobce, pro které spatřuje rozpor s citovanými právními ustanoveními. V odůvodnění se pak blíže zabýval jednotlivými podklady svého rozhodnutí, zejména usnesením o zahájení trestního stíhání, fotodokumentací, záznamem o odměnách a trestech, periodickým hodnocením žalobce, vše velmi podrobně hodnotil a činil z nich logické závěry. Správní orgán I. stupně vzal v úvahu i zjištění učiněná dále v průběhu trestního řízení a to znalecký posudek, osobní charakteristiku žalobce, jeho vyjádření ze dne 26.11.2009, jehož obsah je součástí usnesení o zahájení trestního stíhání, a hodnotil jednání žalobce jako úmyslné ve smyslu zákona o vojácích ve formě úmyslu nepřímého, jak zmiňuje i probíhající trestní stíhání. Poukazoval na to, že samotné odnětí vojenské hodnosti není trestem za trestný čin ani za případný přestupek, ale je to postihem podle zákona o vojácích s tím, že jednání žalobce vykazuje takový stupeň závadnosti, který je neslučitelný s výkonem služby vojáka Armády ČR, neboť ji diskredituje na veřejnosti a ohrožuje její důvěryhodnost. Jednání žalobce považoval za formu veřejného projevu sympatie, který působil k tomu, aby jej široká neonacistická a neofašistická komunita v případě, že by se jakýmkoliv způsobem dozvěděla, že příslušník Armády ČR prezentuje její známou symboliku, pociťovala jako výraznou podporu a propagaci svých idejí v prostředí ozbrojených sil ČR. Takové jednání není podle prvostupňového správního orgánu hodno vojáka, zvláště ne v době rozmáhání se a šíření neonacistických, neofašistických a rasistických projevů ve společnosti jako celku, ozbrojené síly nevyjímaje. Podle správního orgánu I. stupně je jednání žalobce neslučitelné s jeho dalším setrváním ve služebním poměru.

Po podaném rozkladu (ze dne 14.5.2010), kde žalobce opětovně argumentoval obdobně jako v původním rozkladu a podané žalobě, žalovaný na doporučení rozkladové komise žalovaným rozhodnutím rozklad zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí přisvědčil skutkovým i právním závěrům správního orgánu I. stupně a vyjádřil se k rozkladovým námitkám. Ve výrokové části žalovaný uvedl, proti jakému prvostupňovému rozhodnutí byl rozklad podán, podle jakých právních ustanovení správní orgán I. stupně rozhodoval, je zde výslovně uveden odkaz na § 21 odst. 1, § 48 odst. 1 písm. f), § 18 písm. c) a § 21 odst. 1, 3 zákona o vojácích s tím, že žalovaný podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. správní řád) na návrh rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozklad zamítl a podle § 152 odst. 4 s využitím § 90 odst. 5 citovaného zákona prvoinstanční správní rozhodnutí potvrdil.

Žalobní námitky nejsou důvodné. Také podle stanoviska soudu žalobce popsaným způsobem porušil ust. § 21 odst. 1 zákona o vojácích, podle kterého se hodnost vojákovi odejme za úmyslné, zvláště závažné porušení služebních povinností. Správní orgán I. stupně a žalovaný na podkladě zjištěného skutkového stavu právem dospěli k závěru, že žalobce porušil povinnost citovanou v ust. § 48 odst. 1 písm. f) zákona o vojácích, podle kterého je voják povinen dodržovat pravidla služební zdvořilosti a chovat se i mimo službu tak, aby neohrozil vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil. Tím, že si žalobce blíže nezjištěnou dobu v roce 2007 v blíže nezjištěném tetovacím studiu na území ČR před svým odjezdem na misi KFOR v Kosovu nechal vyhotovit na horní polovině zad tetování a tzv. švabachovým písmem vytetovat heslo vojsk SS „Meine Ehre heißt Treue“ s železným křížem uprostřed textu, přičemž existence tetování na zádech žalobce byla zjištěna při plaveckém výcviku jeho vojenského útvaru a kdy byl současně u žalobce zjištěn na krku zavěšený řetízek s prstenem z bílého kovu, na němž je vyobrazen symbol SS Totenkopf (smrtihlav) tzv. runy (runové znaky) a pravotočivou lomenou svastikou (hákový kříž), jak vyplývá i z předložené fotodokumentace, pak je ze všech podkladů, vyplývajících ze spisového materiálu, zřejmé, že

žalobce jako příslušník Armády ČR uvedené symboly hitlerovského Německa – SS prezentoval veřejně před dalšími příslušníky VÚ a civilními osobami, neboť plavecký výcvik VÚ probíhal pouze v části bazénu, přičemž zbylá část byla využívána veřejností. Ve svém vyjádření v průběhu trestního řízení a při hlavním líčení v trestním řízení žalobce výslovně uvedl, že se ve velké míře zajímá o vojenskou techniku 2.sv.války a o suvenýry, které jsou s tím spojeny, a byť popřel, že by chtěl propagovat myšlenku nacismu či podobného hnutí a tetování si nechal vyhotovit, protože se mu líbí nápis, který v překladu znamená „má čest se nazývat věrnost“ a k prstenu nejprve uvedl, že se k jeho získání nebude vyjadřovat (usnesení o zahájení trestního stíhání), později, že jej získal od otce a že jej nosí jako vzpomínku na něj (hlavní líčení před OS ve Strakonících), má soud zato, že žalobce věděl, co symboly zobrazené na tetování a prstenu znamenají a že jsou spjaty s hitlerovským Německem, konkrétně vojsky SS, které i laická veřejnost zná jako symboly Německé třetí říše a které si i laická veřejnost v současnosti spojuje s hnutími, jež obdivují, oslavují a propagují potlačení práv a svobod člověka a hlásají rasovou, náboženskou a třídní zášť a zášť k jiné skupině osob (znalecký posudek opatřený Policií ČR v průběhu trestního řízení). Žalobce byl v postavení vojáka Armády ČR a byl povinen se ve smyslu shora citovaného ust. § 48 odst. 1 písm. f) zákona o vojácích chovat ve službě i mimo ní tak, aby neohrozil její vážnost a důvěryhodnost. V projednávané věci přitom postačuje, aby žalobce svým chováním vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil ohrozil, přičemž byl povinen takovému chování předcházet. Soud jednání žalobce považuje za o to závažnější, že jak vyplývá z podkladových materiálů, byl účasten několika zahraničních vojenských misí, zmíněné tetování v horní polovině zad si pořídil před nástupem na vojenskou misi Armády ČR KFOR v Kosovu v roce 2007. Lze totiž důvodně očekávat, že příslušník Armády ČR, vyslaný na takovou mezinárodní vojenskou akci, musí být příkladem pro ostatní příslušníky Armády ČR a že jsou tak na něj kladeny zvýšené nároky plnění povinností vyplývajících z ust. § 48 zákona o vojácích, tedy i povinnosti ve smyslu § 48 odst. 1 písm. f) citovaného zákona. Je nepopiratelným faktem, že výkon služby vojáka z povolání klade na jeho osobnost zvýšené nároky, stejně tak tomu však je i u jiných skupin osob jako jsou např. policisté, státní zástupci, soudci apod. I u nich právní úprava České republiky klade zvýšené požadavky na jejich chování a vystupování nejen při výkonu jejich vlastní pracovní činnosti, ale i mimo ni. Je přitom nerozhodné, že žalobce byl v trestním řízení obžaloby pro trestný čin podpory a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1 trestního zákoníku v rozhodném znění zproštěn, neboť žalobce je v nyní projednávané věci posuzován podle normy veřejného práva, která upravuje jeho chování nezávisle na trestním zákonu. Důkaz, který byl při ústním jednání dne 18.9.2013 před soudem k návrhu žalobce proveden shora citovaným zprošťujícím rozsudkem OS ve Strakonících proto nemohl posouzení žaloby na přezkum žalobou napadeného rozhodnutí ministra obrany ničeho změnit. Lze tak uzavřít, že správní orgány obou stupňů rozhodovaly na podkladě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Tyto podklady řádně hodnotily, vyvodily z nich logické závěry a na posouzení věci žalobce aplikovaly právní předpisy v souladu se zákonem. Žalobce svým chováním porušil ust. § 48 odst. 1 písm. f), neboť svým chováním mohl ohrozit vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil, přičemž se jedná o chování úmyslné a podle stanoviska soudu je lze hodnotit jako zvláště závažné porušení služebních povinností ve smyslu § 21 odst. 1 citovaného zákona. Žalobci tak byla právem hodnota odejmuta, přičemž dnem odnětí mu zanikl služební poměr ve smyslu § 21 odst. 3 téhož zákona. Pokud žalobce namítal, že neměl být propuštěn ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. i), pak soud k tomu uvádí, že podle tohoto zákonného ustanovení chování žalobce hodnoceno nebylo a žalobní námitka tak není opodstatněná.

Soud nepřisvědčil ani tvrzení žalobce o procesních vadách žalovaného rozhodnutí. Lze přisvědčit žalobci, že bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno po dvou dnech poté, kdy bylo

předchozí prvostupňové rozhodnutí zrušeno. Důvodem zrušení předchozího prvostupňového rozhodnutí však byla skutečnost, že rozhodnutí obsahovalo procesní chyby, které se, jak vyplývá z obsahu spisového materiálu při znalosti věci, podařilo správnímu orgánu I. stupně napravit. Skutečnost, že nové prvostupňové správní rozhodnutí bylo vydáno v krátkém časovém úseku po zrušujícím rozhodnutí žalovaného, je dána i s ohledem na běh lhůty ve smyslu § 21 odst. 1 zákona o vojácích. Významné je, že ve zrušujícím rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že přecházející postup správního orgánu prvního stupně byl legální, nejde o rozhodování o přestupku, tj. o vině a trestu, nové rozhodnutí lze za uvedených podmínek vydat, neboť je nepochybné, že se žalobce předmětného závadového jednání nejméně v jednom případě dopustil a příslušnému služebnímu orgánu je znám takový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro vydání rozhodnutí o odnětí hodnosti bez předchozího řízení, na tomto podkladě proto mohl správní orgán prvního stupně svá procesní pochybení v krátké lhůtě napravit. V novém prvostupňovém rozhodnutí (prvostupňové rozhodnutí v nyní projednávané věci) správní orgán I. stupně plně respektoval právní názor vyplývající z předchozího druhostupňového rozhodnutí, napravit nedostatky v zákonem předepsaných náležitostech a odůvodnění, kdy ve výrokové části podrobně popsal skutek, ve kterém je závadové jednání žalobce spatřováno, a užil právní předpisy, které na posouzení tohoto závadového jednání dopadají. Odůvodnění prvostupňového rozhodnutí poskytuje výroku dostatečnou a zcela přezkoumatelnou skutkovou a právní oporu, jsou zde zahrnuty úvahy, kterými se prvoinstanční správní orgán řídil při výkladu právních předpisů, hodnocení podkladů pro rozhodnutí, ze kterých má být prokázáno závadové jednání a že toto jednání bylo způsobilé porušit právní povinnosti. Hodnocení správního orgánu I. stupně není obecné a nekonkrétní, ale přiléhavě dopadá na souzenou věc. Žalovaný správní orgán žalobou napadeným rozhodnutím skutkovým a právním závěrům správního orgánu I. stupně plně přisvědčil, zabýval se rozkladem, který byl žalobcem podán a vyjádřil se podrobně k jednotlivým jeho námitkám. Soud nesdílí názor žalobce, že jeho odůvodnění je zmatečné, že by rozvětvené věty nedávaly smysl a že by tak rozhodnutí nebylo důvěryhodné a přesvědčivé. Podle stanoviska soudu jsou procesní námitky žalobce vedeny jeho stěžejní žalobní námitkou a sice nesouhlasem se zánikem jeho služebního poměru. Podle stanoviska soudu tak s ohledem na shora uvedené nemůže obstát jeho obrana, že by snad žalobce neměl možnost se k věci vyjádřit, když tak učinil v průběh trestního řízení a to bezprostředně dne 26.11.2009 vojenské policii. Z obsahu spisového materiálu a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů také vyplývá, že chování žalobce bylo zjištěno při plaveckém výcviku organizovaném pro jeho vojenský útvar v prostorách veřejného koupaliště, krytého bazénu ve Strakonici, kdy měl VÚ vymezen pouze část bazénu, zbývající část využívala veřejnost. Je celkem nerozhodné, jaký plavecký úbor si měl žalobce pořídít a že prsten zjistila vojenská policie až na policejní služebně. Podstatné je, že předmětné tetování a jeho prsten obsahují symboly hojně užívané Německou třetí říší-SS, které jsou obecně známy i široké veřejnosti. Soud rovněž považuje za významné, že i pokud bylo předmětné tetování při běžném styku žalobce s ostatními lidmi skryto, jinak tomu bylo u prstenu, který žalobce nosil zavěšený na řetízku na krku. Při běžném kontaktu, např. při rozhovoru, totiž musely být nápisy a symboly na prstenu patrné. Ať už byl žalobce ve službě či mimo ni, vyobrazením těchto nápisů a symbolů v podobě tetování či na prstenu, porušil základní povinnost vojáka ve smyslu § 48 odst. 1 písm. f) zákona o vojácích, tedy chovat se i mimo službu tak, aby neohrozil vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil, a toto jeho chování právem posoudily správní orgány obou stupňů jako úmyslné, zvláště závažné porušení služebních povinností ve smyslu § 21 odst. 1 citovaného zákona s následkem, který je vymezen v odst. 3 téhož zákonného ustanovení a sice, že dnem odnětí hodnosti zaniká jeho služební poměr. Soud dále dodává, že neshledal vady výrokové části ani odůvodnění žalovaného rozhodnutí ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž je třeba uvést, že na rozhodování správních orgánů soud hledí jako na jeden

celek. Jak již bylo shora uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí v nyní projednávané věci (ze dne 6.5.2010) byl skutek, ve kterém správní orgán spatřoval závadové chování žalobce velmi podrobně popsán, včetně právních ustanovení, jejichž porušení se podle správního orgánu I. stupně žalobce tímto chováním dopustil. Ve výrokové části rozhodnutí tedy v rozporu s tvrzením žalobce bylo podle stanoviska soudu popsáno, jakou povinnost porušil a uveden právní předpis, který porušení této právní povinnosti postihuje. Správní orgány zjistily dostatečně skutkový stav, takže o něm nebyly důvodné pochybnosti a nebylo třeba, aby si obstarávaly další důkazy, jak žalobce rovněž tvrdí, a jejichž provedení před správními orgány podle spisového materiálu ostatně ani nenavrhoval. Za neopodstatněný soud považuje i poukaz žalobce na základní práva občanů, svobodu projevu a svobodu myšlení. Jak již bylo shora uvedeno, žalobce byl v postavení příslušníka Armády ČR, který byl vázán povinnostmi jež zákon o vojácích příslušníkům Armády ČR ukládá. Plnění těchto povinností není v rozporu s právy občana tak, jak jsou vymezeny v Ústavě ČR a v Listině základních práv a svobod. S ohledem na shora uvedené soud považuje za irelevantní rovněž tvrzení žalobce o tom, že nebylo zjištěno, že by se stal členem politické strany, hnutí nebo odborové organizace, která byl podporovala, propagovala nebo sympatizovala s hnutím směřujícím k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásala národností, náboženskou nebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Správní orgány obou stupňů žalobce jako člena takové skupiny hnutí nebo organizace neposuzovaly. Neopodstatněný je rovněž poukaz žalobce nato, že v tržní síti většiny maloobchodních prodejen se nacházejí předměty se symbolikou 2.sv.války a poukaz na vydávané knižní publikace. K tomu soud uvádí, že existence takového zboží a publikace knih, na jejichž přebalech je použita symbolika vojsk SS, jsou závažným etickým problémem a je otázkou, zda by se jimi neměly zabývat orgány činné v trestním řízení, nejsou však předmětem projednávané věci. Nemohou tak nijak zvrátit zákonnost právních závěrů správních orgánů obou stupňů o tom, že žalobce shora citované ust. § 48 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 21 odst. 1, 3 zákona o vojácích porušil.

Soud proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl procesní úspěch, však důvodné vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. září 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v .r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.